

Fővárosi Munkaügyi Bíróság
Budapest, V. Markó u. 27.

23.M.3590/2003/9.

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Fővárosi Munkaügyi Bíróság a Független Rendőr Szakszervezet (1388 Bp., Pf.: 52., eljáró képviselő: dr. Tordai Gábor jogi előadó) által képviselt ***K. L. felperesnek a Budapesti Rendőr-főkapitányság*** (1139 Budapest, Teve u. 4-6.) ***alperes ellen*** ***illetmény megfizetése iránt indított perében*** meghozta az alábbi

í t é l e t e t

A bíróság a keresetet elutasítja.

A le nem rótt eljárási illetéket a magyar állam viseli.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül lehet fellebbezést benyújtani a Fővárosi Bírósághoz címezve az első fokon eljáró bíróságnál.

I n d o k o l á s

A bíróság a pere4s felek szóban és írásban előterjesztett nyilatkozatai, valamint a rendelkezésre álló iratok alapján az alábbiakat állapította meg:

A felperest az alperes 2000. január 14-től kezdődően beosztásából felfüggesztette és a felperes távolléti díjának 50 %-os visszatartását rendelte el. A felperes a felfüggesztés ideje alatt több időszakban 2000. december 11-től 2003. május 27-ig keresőképtelen volt. Állítása szerint a keresőképtelenség idejére öt betegszabadság idejére járó távolléti díja illette volna meg, azonban ezt az alperes – kérésére – nem fizette ki, hanem változatlanul visszatartott 50 %-os illetményét kapta ezen időszak alatt. Kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest, hogy a keresőképtelenség idejére a teljes távolléti díj összeget fizesse meg.

A fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény (Hszt.) 149. § (1) bekezdése szerint, ha a hivatásos állomány tagjával szemben a szolgálati viszonyból eredő kötelezettségeivel össze nem függő bűncselekmény miatt büntető eljárás indul, a szolgálati beosztásából a 107. § (1) bekezdése alkalmazásával az eljárás befejezéséig felfüggeszthető.

A 107. § (1) bekezdése szerint a hivatásos állomány beosztásából felfüggesztett, előzetes letartóztatásban lévő vagy szabadságvesztés büntetését katonai fogdában töltő tagjának távolléti díj jár, amelyet a munkáltatói jogkört gyakorló elöljáró legfeljebb 50 %-kal csökkenthet.

A bíróság a perben az állapította meg, hogy a felperest az alperes azért függesztette fel, mert ellene büntető eljárás volt folyamatban. A büntető eljárás tartamára tartotta vissza illetménye 50 %-át.

A Hszt. 93. § (1) bekezdése szerint egészségügyi szabadság jár a hivatásos állomány tagjának, ha a betegség, műtét vagy baleset miatti sérülés következtében a szolgálat ellátására képtelen vagy a szolgálat további ellátása az egészségi állapotának rosszabbodását eredményezné, illetőleg, ha a szolgálat képességének helyreállítása pihenést vagy gyógyüdülést igényel.

A (2) bekezdés szerint az egészségügyi szabadság a felgyógyulásig, illetőleg a végső fogyatékoság kialakulásáig, de legfeljebb a 94. §-ban foglaltak kivételével, 1 évig jár.

A bíróság a hivatkozott rendelkezésekből, valamint a per során megállapított adatokból azt a következtetést vonta le, hogy a felperes felfüggesztésére az ellene folyamatba került büntető eljárás miatt került sor. Erre tekintettel az alperes jogszerűen alkalmazta a Hszt. 149. § (1) bekezdését, valamint a 107. § (1) bekezdését. A felperes esetében a távolléti díj 50 %-ának visszatartása jogszerű volt.

A bíróság álláspontja szerint a felperes a felfüggesztés idejére a szolgálati kötelek teljesítése alól mentesítést kapott. Az ezen időszakban bekövetkezett keresőképtelen állapot a fizetendő illetmény mértékét nem befolyásolja, hiszen a felfüggesztés, illetőleg a felfüggesztés tartamára történő illetmény 50 %-ának visszatartása egy szankció, amellyel a munkáltató élhet arra az időtartamra, amíg a fegyveres testület tagja, akit eljárás alá vontak, tisztázza magát, illetőleg az ellene felhozottak bizonyítást nyernek.

A bíróság álláspontja szerint a felfüggesztés tartama alatt bekövetkezett keresőképtelen állapot a felfüggesztésre kihatással nincsen. A felfüggesztés leteltét követően ennek olyan szempontból van jelentősége, ha a visszatartott illetmény hányad kifizetésére utóbb sor kerül, úgy a keresőképtelen időszakra a törvény szerint ezen időszakra járó illetmény mértékéig kell azt kiegészíteni és az érintett részére a visszatartott összeget megfizetni.

A felperes álláspontjának érvényesülése esetén éppen az a jogalkotói szándék vesztene el jelentőségét, amely a bűncselekmény elkövetésével gyanúsított szankcióval sújtását lenne hivatott biztosítani, ezáltal a felfüggesztés és az ehhez kapcsolódó anyagi hátrány értelmetlenné válna.

A bíróság az előzőekből következően a keresetet elutasította.

A perveztes a felperes vonatkozásában a per a módosított 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet előírásai szerint tárgyi költségmentes, ezért a le nem rótt eljárásai illetéket az állam viseli.

Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Pp. 233. és 358. §-ai biztosítják.

Budapest, 2004. március 29.

Dr. Slimbarszki Éva s.k.
a tanács elnöke
az aláírásban akadályozott
Lakatos Lászlóné és Hajagos Jánosné
ülnökök helyett is.

A FŐVÁROSI BÍRÓSÁG
mint másodfokú bíróság
55.Mf.26.712/2004/4.

A Magyar Köztársaság nevében !

A Fővárosi Bíróság, mint másodfokú bíróság a Független Rendőr Szakszervezet (1388 Bp., Pf.: 52., eljáró képviselő: Dr. Tordai Gábor jogi előadó) által képviselt **K. L. felperesnek a Budapesti Rendőr-főkapitányság** (1139 Budapest, Teve u. 4-6.) **alperes ellen illetmény megfizetése iránt indított perben** a Fővárosi Munkaügyi Bíróság 2004. március 29. napján kelt 23.M.3590/2003/9. számú ítélete ellen, a felperes 10. sorszámú fellebbezése folytán meghozta az alábbi

Í T É L E T E T

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Az eljárás illetékét az állam viseli.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I N D O K O L Á S

Az elsőfokú bíróság a bizonyítékok mérlegelésével a tényállást helytállóan tárta fel és helyénvaló érveléssel és jogi okfejtéssel hozta meg az érdekében megalapozott döntését.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helyes indokai alapján hagyta helyben a Pp. 253. § (2) bekezdése és a Pp. 254. § (3) bekezdése szerint.

A másodfokú bíróság a felperes fellebbezése kapcsán azt emeli ki, hogy a jelen perben nincs annak jelentősége, hogy az alperes és az OEP között milyen megállapodás jött létre és ennek alapján közöttük milyen módon és milyen összecszerűségben történik az elszámolás. A felperesi kereset elbírálása során csak az bírt jelentőséggel, hogy a felperes a bizonyított peradatok szerint a szolgálat teljesítés alól mentesült, így az esetében az egészségügyi szabadság igénybevétele fogalmilag volt kizárt. A másodfokú bíróság az egészségügyi szabadsággal kapcsolatos felperesi érvelést ezen oknál fogva is alaptalannak minősítette.

A per tárgyi költségmentessége folytán a peresztes felperes helyett az eljárás illetékét az állam viseli a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdés és 14. § szerint.

A pernyertes alperes perköltség igényéről lemondott, így ebben a körben a másodfokú bíróságnak a Pp. 78. § (2) bekezdése szerint határoznia nem kellett.

Budapest, 2004. október 22.

Dr. Zubovics Lászlóné s.k.
a tanács elnöke

Mészárosné dr. Szabó Judit s.k.
előadó bíró

Siposné dr. Takács Ágnes s.k.
bíró